

גמ"ר (פתח תקווה) 2507-03-22 - סלוצקי אפיקי תקשורת בע"מ נ' מדינת ישראל

גמ"ר (פתח-תקווה) 2507-03-22 - סלוצקי אפיקי תקשורת בע"מ נ' מדינת ישראל ואח' שלום פתח-תקווה
גמ"ר (פתח-תקווה) 2507-03-22
סלוצקי אפיקי תקשורת בע"מ

נ ג ד

1. מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז מרכז.

איתן דרייפוס

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה פתח-תקווה

[29.07.2024]

כבוד השופט עמית בר

החלטה

לפני בקשה שניה של המבקשת לעיין, להעתיק ולפרסם מוצגים - קלטות וידאו שהוגשו במסגרת הליך פלילי המתנהל נגד המשיב 2. הקלטות מתעדות את האירוע בחלקו, את המשיב 2 - הנאשם, המנוחה ואנשים נוספים שהיו ברכב בו התרחשה תאונת דרכים קטלנית. הקלטות מתעדות את הנסיעה שקדמה לתאונה הקטלנית מרגע היציאה מהבית ועד לאחר התאונה בה מצאה המנוחה מירי פסוב ז"ל את מותה.

כמו כן ישנה צילום מתוך מצלמה של עיריית רעננה אשר קלטה מרחוק את התאונה וסרטוני מלמות גוף של השוטרים לאחר האירוע.

רקע

המבקשת היא חברת תקשורת אשר עובדת עם ערוץ 'כאן 11' ומבקשת לפרסם תכנית טלוויזיה על התאונה. המבקשת מעוניינת לכלול חלק מהסרטונים בתחקיר ולשדרו בתוכנית הטלוויזיה "זמן אמת" המופקת על ידי המבקשת ומיועדת לשידור בערוץ כאן 11.

כנגד המשיב 2 (הנאשם), מר איתן דרייפוס, הוגש כתב אישום המייחס לו את גרימת מותה של המנוחה מירי פסוב ז"ל (להלן: "המנוחה") בתאונת דרכים בה הוא נהג ברכב. המנוחה הייתה נוסעת ברכב. הנאשם והמנוחה היו בני זוג.

התאונה ארעה כאשר המנוחה יצאה מהרכב והרכב פגע בה תוך כדי נסיעה לאחור.

בעקבות כך הוגש כתב האישום על ידי פרקליטות מחוז מרכז - המשיבה 1. כתב האישום מייחס לנאשם את האחריות לגרימת מותה של המנוחה ברשלנות. המשיב 2 - הנאשם, כופר באחריותו לתאונה.

התיק מתנהל בבית המשפט לתעבורה במחוז מרכז. בקשה זו הוגשה כאשר שלב הבאת הראיות הסתיים והצדדים נמצאים עתה בשלב הגשת הסיכומים, אך טרם ניתנה הכרעת דין.

במהלך הדיון שהתקיים לאחר הגשת הבקשה בנוכחות הצדדים, סייגה המבקשת את בקשתה וביקשה לקבל את הקלטות כבר עתה לצורך הכנת התוכנית, אך התחייבה לכך שלא תפרסם את הכתבה לפני מתן הכרעת הדין. הליכים קודמים.

בתאריך 15.2.24 הוגשה בקשה ראשונה לפרסום הקלטות מתוך רכב ת/33.

הבקשה הוגשה כאשר השלב המשפטי היה בתחילת פרשת התביעה.

לעניין הקלטות, מדובר ברכב חשמלי המאובזר במצלמות דרך, קדמית ואחורית. כמו כן ישנן הקלטות אודיו מתוך מערכת שנמצאת ברכב והמקליטה את באודיו את המתרחש בחלל הרכב. כך למעשה הוקלטו חילופי הדברים של הנוכחים ברכב עובר לתאונה ובמהלכה.

בתאריך 19.4.23 החליטה כבוד השפוט שמאי שלא להתיר את הפרסום. לעניין הנימוקים שהובילו אותה, עיקרם היו העובדה שהליך ההוכחות עדיין מתנהל ולכן ראתה מקום שלא לפרסם את הקלטות 'על מנת לשמור על עיקרון הסובידיצה ועל הזכות להליך הוגן'.

אציין את דבריה כפי שנכתבו על ידה כך בסעיפים 11-13 להחלטה.

11. במקרה דנן, ההליך המשפטי בעיצומו ושלב שמיעת ההוכחות טרם הסתיים. אשר על כן, אין להתיר כל חשיפה של מידע המהווה עדות, מחשש שהציבור ייחשף לפרשנויות שונות וישפוט בעין בלתי מקצועית ויחרוץ את דינו של המשיב, מבלי שיוכל להתגונן בצורה ראויה.

12. אין להתעלם מכך, ששני הצדדים, הן ב"כ המשיבה, האמון על אינטרס הציבור והן ב"כ המשיב, האמון על

אינטרס המשיב למשפט הוגן, הביעו התנגדות נחרצת לבקשה. התנגדותם מעוגנת בחוק ובפסיקה.

13. לסיכום, באיזון העקרוני שבמסגרת תקנה 4 לתקנות העיון הנ"ל, בהליך שבו על בית המשפט לאפיין את המשקל של כל אחד מהאינטרסים והזכויות העומדים על הכף ולאזנם זה כנגד זה, לא מצאתי להתיר עיון ופרסום הסרטון המבוקש על מנת לשמור על עיקרון הסובידיצה ועל הזכות להליך הוגן כמפורט לעיל.

טענות הצדדים.

טענות המבקשת - עיקר טענת המבקשת היא כי לאחר שהסתיים שלב הליך הבאת הראיות, הרי שהחשש להשפעה על עדים כבר לא קיים ולכן יש להתיר את פרסום הקלטות.

המבקשת הסכימה במהלך הדיון כי תוכן הקלטות במסגרת שידור התכנית, יפורסם רק לאחר מתן הכרעת הדין.

אציין כי מדובר בבקשה מורחבת מהבקשה המקורית. בבקשה זו, מבוקש לפרסם בנוסף לתיעוד מתוך מצלמות הרכב, גם סרטון קצר של עריית רעננה שמתעד את האירוע מרחוק (ת/35) וכן את סרטוני מצלמת הגוף של השוטר שהגיע למקום לאחר התאונה (ת/34).

טענות ב"כ המשיב 2 - הנאשם, התנגד לבקשה. לטענתו מדובר בהשפעה על הליך מתנהל סוב-יודיציה. ולכן סבר כי עד אשר פסק הדין אינו חלוט, אין מקום להתיר את פרסום הקלטות. המבקש כתב בתגובתו המשלימה בכתב כי עמדת הנאשם כמו עמדת המאשימה היא "על המשפט להתנהל בבית המשפט בלבד". (בסוף פסקה 2 לכתב הטענות המשלים מיום 23.7.24.) טענות ב"כ המשיבה 1 - המאשימה - גם היא התנגדה לפרסום הקלטות מתוך עקרון הסוב יודיציה. ועל מנת למנוע השפעה על ההליך המתנהל. דיון והכרעה.

במקרה זה זה ישנן הוראות חוק וכן עקרונות יסוד בשיטת המשפט אותם יש לשקול. אינטרסים אלה בחלקם נוגדים זה לזה.

האינטרסים העיקריים והרלוונטיים אליהם אפרט בהרחבה הם:

- שמירת עניינם של בעלי הדין ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מהעיון.
- זכותו של אדם לכבוד ולפרטיות אשר אין לפגוע בה אלא במידה ההכרחית שאינה עולה על הנדרש.
- עקרון פומביות הדיון, אשר זכה לעיון חוקתי. בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, וסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט. עיקרון זה מכיל בתוכו את: חופש הביטוי. זכות הציבור לדעת. חשיבות קידום תכלית השקיפות, והגברת הביקורת הציבורית על התנהלות מערכות השלטון וקיומו של הליך משפטי הוגן.
- מניעת פגיעה בהליכי החקירה ועל ההליך המשפטי.

· עקרון הסוב - יודיציה. האיסור על פגיעה בהליך הפלילי הקבוע בסעיף 71 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט).

בסופו של דבר, מלאכת בית המשפט היא קביעת האיזון הנכון בין השיקולים המפורטים לעיל ויישומם הנכון. הן ביחס למקרה זה והן ביחס לשלב זה של הדיון המשפטי.

כפי שקבעה כבוד השופטת שמאי בהחלטה הקודמת מתאריך 19.4.23, ישנה הוראת חוק הקשורה לבחינת הבקשה לעיון בתיק בית משפט של מבקש, שאינו בעל דין, והיא מעוגנת בתקנה 4 לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים) התשס"ג - 2003 (להלן: "תקנות העיון"):

"4. (א) כל אדם רשאי לבקש מבית המשפט לעיון בתיק בית משפט (להלן - בקשת עיון), ובלבד שהעיון בו אינו אסור על פי דין.

(ב) בקשת עיון תוגש לשופט או רשם שהתיק נדון לפניו, ובאין אפשרות כאמור, לשופט או רשם שיקבע נשיא בית המשפט.

(ג) בקשת עיון תהיה מנומקת, ותוגש לפי טופס 2 שבתוספת.

(ד) בבואו לשקול בקשת עיון, ייתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, לעניינו בתיק של המבקש, לעניינם של בעלי הדין ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מהעיון, וכן לסבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם הענות לבקשה". עניינם של הנפגעים מהפרסום.

בהתאם לסעיף 4 (ד) לתקנות העיון, יש לשקול בין היתר את עניינם של מי שעלול להיפגע מכך. במקרה זה האנשים הרלוונטיים הם משפחת המנוחה, בני הזוג פארי שהיו ברכב עובר לתאונה והנאשם. עמדת משפחת המנוחה. בשתי הבקשות שהוגשו, צורפה הסכמה בכתב של משפחת המנוחה לבקשה. אציין כי שלושת בני המנוחה נכחו בדיון בתאריך 8.7.24 באולם בית המשפט ולא הביעו התנגדות לבקשה. עמדת בני הזוג פארי - בני הזוג הסכימו לפרסום הסרטונים בהם הם מופיעים ונשמעים. יחד עם זאת הסכימו לכך בסייג ששם לא יפורסם, כי הם לא יופיעו בפנים גלויות וככל שקולם יישמע, הוא יעוות. עמדת הנאשם - הנאשם בעיקר התנגד לבקשה מטעמים של סוב יודיצה. ולא הועלתה טענה ספציפית לפגיעה בצנעת הפרט של הנאשם.

האינטרסים הנוגדים כפי שהובאו בפסיקת בית המשפט העליון ומלאכת האיזון. בית המשפט העליון דן באינטרסים הנוגדים בשאלה הקשורה לפרסום בעיצומו של הליך שיפוטי. מחד ועל כף אחת ניצב עיקרון פומביות הדיון אשר הנו בעל מעמד חוקתי. מאידך ועל הכף השנייה; זכותו של אדם לכבוד ופרטיות אשר אין לפגוע בה אלא במידה הכרחית שאינה עולה על הנדרש. בנוסף ישנו הצורך להגן על תקינות ההליך השיפוטי ומניעת השפעה חיצונית על בית המשפט, מתוכו נגזר עקרון הסוב-יודיצה.

מתוך בש"פ 1659/11 חיים שטנגר נ' מדינת ישראל תאריך 26.4.11 [להלן בש"פ שטנגר] מתוך סעיף 6 להחלטה:

" הסוגיה של איסור פרסום לגבי עניינים הנמצאים בעיצומו של הליך שיפוטי או לקראתו, מעוררת, מטבעה, את מלאכת האיזון בין עקרונות זכויות יסוד הניצבים אלה לצד אלה. מצדן האחד של כפות המאזניים מונח עקרון פומביות הדיון, אשר זכה לעיגון חוקתי בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, לצד עיגון חוקי בסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט. על מעמדו הרם של עקרון-על זה, המשתלב עם חופש הביטוי ועם זכות הציבור לדעת, כבר עמד בית משפט זה לא אחת, ועל חשיבותו לקידום תכלית השקיפות, הגברת הביקורת הציבורית על התנהלות מערכות השלטון וקיומו של הליך משפטי הוגן, אין צורך להכביר מילים.

.....

מנגד, ניצבת בגאון זכותו של אדם לכבוד ולפרטיות - אשר אין לפגוע בה אלא במידה הכרחית שאינה עולה על הנדרש - לצד הצורך להגן על תקינות ההליך השיפוטי ולמנוע פגיעה בהליכי חקירה.

בהעדר הוראה אחרת נתונה הבכורה לעקרון פומביות הדין.
חשוב לציין, כי נקודת המוצא היא פרסום, והחריג הוא האיסור על הפרסום.
עוד נקבע בבש"פ שטנגר הנזכר לעיל כי בהעדר הוראה אחרת נתונה הבכורה לעקרון פומביות הדין.
מתוך בש"פ 1659/11 חיים שטנגר נ' מדינת ישראל מתאריך 26.4.11
מתוך סעיף 13 להחלטה:

" נקודת המוצא בשיטת משפטנו היא כי בהיעדר הוראה אחרת, נתונה הבכורה לעקרון פומביות הדין, בו שזורים גם העקרונות של חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת. כפי שהוזכר לעיל, כלל זה קיבל עיגון חוקתי בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, הקובע כי "בית משפט ידון בפומבי, זולת אם נקבע אחרת בחוק או אם בית המשפט הורה אחרת לפי חוק". ביטוי דומה לכלל האמור אנו מוצאים בסעיף 68 לחוק בתי המשפט, אשר בס"ק (א) קובע כי "בית משפט ידון בפומבי" ובתתי הסעיפים שלאחריו קובע חריגים לכלל האמור אשר הדין לגביהם יתנהל בדלתיים סגורות, ואשר לגביהם כבר נאמר כי "רשימת אותם יוצאים לכלל הינה, כעיקרון, רשימה סגורה " לכן, יש לזכור כי אין לומר שנקודת המוצא היא כי לעולם לא ייתכן פרסום כל עוד ההליך מתנהל. למעשה החוק קבע כברירת המחדל את פתיחת דלתות ההליך המשפטי.
האיזון העקרוני והאיזון הקונקרטי.

בע"פ 10994/08 מדינת ישראל נ' רון תורג'מן, 14.5.09, דן בית המשפט בעריכת האיזון בין האינטרסים הנוגדים. נקבע בפסק הדין כי יש לערוך איזון עקרוני בין האינטרסים הנוגדים העקרוניים ולאחר מכן לערוך איזון קונקרטי לגבי התיק המתנהל. דהיינו ביחס לשלב הדיוני במשפט ולמידת הפגיעה בפרטיות.
בע"פ 10994/08 מדינת ישראל נ' רון תורג'מן התייחס בית המשפט לאיסור פרסום קלטות על פי סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) תשס"ב - 2002. אך העקרונות המנחים הם אותם עקרונות וניתן ללמוד מהם על הדרך הנכונה לערוך את האיזון בין השיקולים בעניינו כאן, בתיק זה.
העקרונות המנחים והאיזונים הנדרשים הובאו שם ונותחו גם ביחס לשינוי מאזן השיקולים כאשר משתנים שלבי ההליך השונים.
למעשה, הפסיקה קבעה, כי שינוי בשלב המשפטי - יכול להביא לשינוי בנקודת האיזון בין האיסור לפרסם לבין ההתרה לפרסם.

וכך נקבע בע"פ 10994/08 מדינת ישראל נ' רון תורג'מן בסעיף 46 לפסק הדין:
" הפגיעה בפרטיות ובכבוד של אלה אשר עניינם ייחשף אגב פרסום קלטת החקירה אינה מושפעת בהכרח מהשלב בו מצוי ההליך הפלילי, מניהול המשפט או אף מסיומו, והיא עשויה להתקיים גם אם לא התנהל משפט כלל. עם זאת, שולי הפגיעה עשויים להצטמצם ככל שבמסגרת פומביות המשפט המתנהל, פורסם תוכן מילולי של החקירה אשר אינו אסור בפרסום, ולאחר שתיעוד החקירה הוצג כראייה במשפט.
בע"פ 10994/08 מדינת ישראל נ' רון תורג'מן בסעיף 51 לפסק הדין נכתב כך:

משעה שהעניין הגיע למשפט, ובמיוחד - כאשר הראייה כבר נחשפה במשפט, עשויה נקודת האיזון העקרונית להשתנות נוכח עקרון פומביות הדיון השיפוטי, וגוברת הנכונות להתיר את פרסום תיעוד החקירה, ולהותיר את האיסור למקרים בהם עלולה להתרחש פגיעה של ממש בערכים המוגנים שהוראת האיסור בסעיף 13 ביקשה להשיג. במקרה זה הקלטות הוצגו באולם בית המשפט (למעט סרטוני מצלמות הגוף של השוטרים ת/34) בין היתר במהלך חקירתו הנגדית של הנאשם. הקלטות מתוך הרכב, שהם עיקר הראיות הוצגו מתחילתם ועד סופם. הנאשם נחקר בחקירה שכנגד על הקלטות. החקירות התנהלו בדלתיים פתוחות ובחלק מהדיונים אף נכחו נציגי תקשורת מטעם המבקשת שראו את כל שהתרחש באולם. לא הייתה כל מניעה לפרסם באופן מילולי את אשר התרחש באולם בית המשפט. הבקשה עתה היא לפרסם את התיעוד עצמו שהוצג באולם בית המשפט. לעניין סרטוני מצלמות הגוף של השוטר, אין ערך ראייתי רב לקלטת ונראים שם אנשים שבעיקרם הם עוברי אורח שהגיעו למקום. לכן, במקרה זה אני קובע שמידת הפגיעה בהליך המשפטי כתוצאה מהפרסום בשלב משפטי זה היא פחותה. כפי שנקבע ע"פ תורג'מן הנזכר לעיל, "כאשר הראייה כבר נחשפה במשפט, עשויה נקודת האיזון העקרונית להשתנות נוכח עקרון פומביות הדיון השיפוטי, וגוברת הנכונות להתיר את פרסום תיעוד החקירה". עוד נקבע כי נקודות האיזון משתנות בהתאם לשלב המשפטי המתנהל. בע"פ 10994/08 מדינת ישראל נ' רון תורג'מן בסעיף 50 לפסק הדין נקבע כך: האיזון העקרוני והקונקרטי משתלבים, אפוא, בתהליך שקילת האינטרסים השונים שיש להתחשב בהם לצורך העניין. תיתכנה נקודות איזון שונות בשלבים שונים של ההליך הפלילי, בהתחשב באיזון העקרוני הנדרש המתבסס על העקרונות המתנגשים, ולאור האיזון הקונקרטי, הנותן משקל לנתונים המיוחדים של המקרה העומד להכרעה. כאמור, המבקשת הצהירה במהלך הדיון בע"פ שהתקיים בתאריך 8.7.24 כי היא מוכנה לצמצם את הבקשה לפרסום הקלטות רק לאחר פרסום הכרעת הדין. עניין זה מאיין למעשה את אפשרות ההשפעה על שיקול הדעת השיפוטי הן ביחס לקביעת אשמתו של הנאשם על ידי בית המשפט ואך מאיין את אפשרות ההשפעה על העדים.

עקרון הסוב - יודיצה.

האיסור על פגיעה בהליך הפלילי ("סוב-יודיצה"), קבוע בסעיף 71 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט).

"לא יפרסם אדם דבר על ענין פלילי התלוי ועומד בבית משפט במטרה להשפיע על מהלך המשפט או על תוצאותיו, וראייה מראש את ההשפעה האמורה כאפשרות קרובה לודאי כמוה כמטרה להשפיע, והכל אם יש בפרסום כדי להשפיע כאמור."

הנאשם יזם פניות לתקשורת במהלך החקירה המשטרתית.

מתוך ת/3 חקירת הנאשם מתאריך 10.1.22.

בשלב החקירה המשטרתית, הנאשם בחר מיזמתו לפנות לתקשורת ולהעלות סרטונים בעניין האירוע. איני נכנס לשיקולי המשיב 2 - הנאשם בהחלטתו לעשות כן, אך מרגע שהנאשם בחר 'לעשות שימוש' בתקשורת כאשר סבר שהדבר יועיל לו, נראה כי יש טעם לפגם בבקשתו לאסור את הפירסום בתקשורת כאשר הוא סובר שהדבר פועל לרעתו.

קשה לקבל את טענת ב"כ המשיב 2 - הנאשם, כי "על המשפט להתנהל בבית המשפט בלבד", כאשר בד בבד הנאשם סבור כ'תפיסת עולם של איש תקשורת' כי יש מקום לפרסם את הדברים.

וכך אמר הנאשם את הדברים בחקירתו.

מתוך ת/3 חקירת הנאשם מתאריך 10.1.22 עמוד 2 בסוף העמוד:

ש: מדוע אתה מתראיין לכלי התקשורת ומעלה כל מני סרטונים? לא יותר הגיוני לכבד את זכרה בכבוד אחרון מאשר להעלות סרטונים?

ת: זאת שאלה של תפיסת עולם כאיש תקשורת, ויש לזה סיבה נוספת כל המרואיינים בכל הקשור לטרגדיה של מירי התנערו ולו גם לפעם אחת שלמירי היה חבר בדמות של בעל ושמיו איתן דרייפוס והיא אהבה אותו עד כלות ולכן זה מה שהוביל אותי במקום כולם להביע את מה שאני הרגשתי בליבי.

כאמור, איני נכנס לשיקולי הנאשם לעשות את שעשה בעניין התקשורת, אך מרגע שלקח חלק בפניה לתקשורת במסגרת הליך מתנהל, קשה לקבל את הטענה שהוא מתנגד לכך מאותה סיבה ממש.

למרות האמור לעיל, מצאתי לנכון להפנות דווקא לדברי כבוד השופט נועם סולברג אשר סובר, כי לא פג טעמה של עבירת הסוב-יודיצה וכתב כך:

מתוך ע"א 409-13 שמעון קופר נ' שידורי קשת בע"מ 11.4.13

עמדת כבוד השופט נ. סולברג:

מן הראוי לציין כי לא פג טעמה של עבירת הסוב-יודיצה גם בעידן הנוכחי של הקידמה הטכנולוגית וזרימת המידע כמעט עד בלי די. על ה'כמעט' יש לשמור, כשם שאת חופש הביטוי יש להבטיח. משפטו הפלילי של נאשם דוגמת המשיב צריך להתקיים בתוככי בית המשפט. מדובר בדיני נפשות. ככר העיר אינה זירה נאותה להכרעת דין. האיזון בין חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת לבין טוהר ההליך השיפוטי הוא עדין, אך זהו כורח המציאות והדין. סדר הדין הפלילי נועד להבטיח משפט הוגן, וחופש הביטוי לא יכול לשמש צידוק למניעתו.

יחד עם זאת, ומכיוון שהפרסום יעשה רק לאחר הכרעת הדין, ולאחר שהקלטות כבר הוגשו לבית המשפט וחלק החשוב שבהם הוצג באולם בית המשפט, הרי שהפגיעה בעקרון הסוב-יודיצה קטנה באופן משמעותי.

רף החשש המצדיק איסור פרסום על פי עקרון הסוב יודיצה - 'אפשרות קרובה לוודאי'.

רף החשש המצדיק איסור פרסום על פי עקרון הסוב יודיצה - הוא 'אפשרות קרובה לוודאי' וזאת כפי שנקבע בסעיף 71 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט)

" לא יפרסם אדם דבר על ענין פלילי התלוי ועומד בבית משפט במטרה להשפיע על מהלך המשפט או על תוצאותיו, וראייה מראש את ההשפעה האמורה כאפשרות קרובה לוודאי כמוה במטרה להשפיע, והכל אם יש בפרסום כדי להשפיע כאמור."

מתוך ע"א 409-13 שמעון קופר נ' שידורי קשת בע"מ 11.4.13 בחוות דעתו של כבוד הנשיא א' גרוניס: "כך עולה גם מלשון סעיף 71(א) לחוק בתי המשפט, אשר לאחר תיקונו בשנת 2002 קובע כי העבירה הפלילית תשתכלל רק כאשר ישנה אפשרות קרובה לוודאי להשפעה על ההליך המשפטי."

לאור העובדה שאין מניעה לדווח על המשפט בתקשורת והדין התנהל בדלתיים פתוחות ללא הגבלות על הפרסום, ועל כל מה שנצפה בקלטות באולם בית המשפט, איני סבור כי אפשרות פרסום הקלטות לאחר הכרעת הדין, הגם שההליך לא יהיה חלוט, יכולה לגרום להשפיע על שיקולי בית המשפט כאפשרות קרובה לוודאי.

מהכלל אל הפרט.

שקלתי את עניינם של אלה שעתידים להיפגע מהפרסום.

לאחר קבלת עמדת של המעורבים, אני סבור כי לאחר שהביעו את עמדתם, אין מניעה לפרסם את הקלטות. כפי שקבע החוק והפסיקה, יש לתת עדיפות לפרסום כאשר הדבר אינו פוגע בהליך השיפוט. עקרון פומביות הדיון, זכה לעיגון חוקתי. כאשר ישנו עיקרון חוקתי, הרי שיש להעדיפו. במיוחד כאשר עוצמת השיקולים הנגדיים נחלשת.

במתן האפשרות לפרסום הקלטות, יינתן ביטוי לזכות הציבור לדעת על המתנהל באולמות בית המשפט. הדבר יגביר את השקיפות, את היכולת לאפשר ביקורת ציבורית על התנהלות הדיון ועל קיומו של הליך משפטי הוגן. וכדברי שופט בית המשפט העליון בארה"ב לואי ברנדיס, "אור השמש המחטא הטוב ביותר". "Sunlight is said to be the best of disinfectants".

במקרה זה, במאובחן מההחלטה הקודמת של כבוד השופטת שמאי, הסתיימה מלאכת הבאת הראיות והחשש להשפעה על עדים לא קיימת. שנית, הפרסום יעשה רק לאחר פרסום הכרעת הדיון. לכן במקרה זה אין חשש ביחס להשפעה על קביעת אשמתו של הנאשם. נכון הוא כי מתן הכרעת הדיון אינו הופך את ההליך לחלוט, אך נראה כי מידת ההשפעה על ההליך השיפוט בשלב זה היא נמוכה משמעותית מהשלב הקודם בו הוגשה הבקשה ופרשת התביעה הייתה רק בתחילתה.

לכן, אני סבור כי החשש להשפעה על בית המשפט על עקרון הסוב - יודיצה במקרה זה, בנקודת זמן זו, כבר אינו עומד ברף של 'אפשרות קרובה לוודאי להשפעה על ההליך המשפטי'. בנוסף וכפי שנרשם לעיל, בית המשפט צפה ושמע את הקלטות מתוך הרכב של המנוחה מספר רב של פעמים הן במסגרת הכנה לדיונים בבית המשפט והן באולם בית המשפט בנוכחות הצדדים ובנוכחות תקשורת שנכחה באולם בית המשפט. גם הסרטון של עיריית רעננה הוצג באולם בית המשפט. לכן באיזון שבין הזכות החוקתית לפומביות ההליך המשפטי כפי שהובא הדבר לעיל, וביחס לחשש באפשרות קרובה לוודאי ביחס לשיקול הדעת השיפוט לאחר הכרעת הדיון, אני סבור כי הזכות לפומביות הדיון גוברת. החלטה אופרטיבית.

לאור האמור, מורה לאפשר למבקשת לעיין במוצגים הבאים ולפרסמם:

ת/35 - סרטון התאונה מעיריית רעננה.

ת/33 - מצלמות הרכב. החלקים מתוך הסרטון שביקשה המבקשת. 1234542; 123717; 123937; 12403 ; 124338.

ת/34 - מצלמות הגוף של השוטרים בזירה.

עניין זה יש לסייג בעיקר ביחס לקלטת מצלמת הגוף של השוטרים בה נראים אנשים/אזרחים שלא התקבלה עמדתם. ככל ויעשה שימוש בהקלטה לכתבה, יש לטשטש את הפרצופים או סימנים מזהים אחרים.

בנוסף בצילום מתוך מצלמת הגוף של השוטר נשמעת נהגת הרכב המעורב, הגברת גולדנברג, אשר העידה בית המשפט. על פי המפורט בכתב האישום רכב הנאשם פגע ברכבה כשנסע לאחור. העדה מוסרת בהקלטה פרטים מזהים שלה. אין לפרסם את מספר תעודת הזהות שלה אותו היא אומרת לשוטר ויש לטשטש את פניה.

לסיכום ולשם הזהירות, ככל ונקלטו אזרחים שאינם אנשי חוק או אנשים במסגרת תפקידם או הנאשם בכל אחת מהקלטות ושלא התקבלה הסכמתם המפורשת בכתב, פרט לנאשם יש לטשטש את פרצופם ופרטים מזהים אחרים ככל וישנם.

בהתאם להסכמה של בני הזוג פארי, ובהתאם להתחייבות המבקשת, ניתן יהיה לעשות שימוש בקלטות, בכפוף לכך ששמן לא יפורסם, כי הם לא יופיעו בפנים גלויות וככל שקולם יישמע הוא יעוות.

המבקשת תוכל בתיאום לצלם את החומרים ישירות מהמאשימה - המשיבה 1, וזאת על מנת למנוע לקיחת המוצגים מתיק בית המשפט מחוץ לבית המשפט. למאשימה יש את הכלים המתאימים לעשות זאת במשרדה כפי שהיא מעתיקה את החומרים עבור נאשמים.

המוצגים ימסרו כבר עתה לידי המבקשת. יחד עם זאת אני מתיר את פרסום החומרים, (בסייגים של צנעת הפרט שנרשמו לעיל שימסרו לידי המבקשת), אלא רק לאחר מתן הכרעת הדיון.

מורה על עיכוב ביצוע ההחלטה עד ליום 7.8.24 בשעה 14:00 על מנת לאפשר לצדדים שהתנגדו לפרסום לשקול את צעדיהם.

ניתנה היום, כ"ג תמוז תשפ"ד, 29 יולי 2024, בהעדר הצדדים.